

Abstrakt (česky)

Tato diplomová práce se zabývá tématem skandinávských zemí na přelomu 18. a 19. století a proměn, jimiž si během napoleonských válek země prošly. Jedná se o interdisciplinární práci propojující oblast historie, geopolitiky, kulturních a teritoriálních studií. Hlavní pozornost je věnována Norsku, které bylo od 14. století součástí dánské říše, i když v nerovnocenném postavení. Dánská podpora císaře Napoleona a připojení se ke kontinentální blokádě vyvolalo v Norsku hladomor, který způsobil celospolečenské změny. S následnou porážkou Napoleona bylo poražené i Dánsko, které se Kielskou smlouvou zřeklo Norska ve prospěch Švédska. Ke vzniku švédsko-norské unie každopádně došlo až o deset měsíců později, neboť Norové vyhlásili nezávislost, svolali parlament, sepsali ústavu a zvolili si norského krále. Tato práce na základě kulturní, sociálně-ekonomické a historicko-politické perspektivy analyzuje zákulisí severských událostí, mapuje příčiny chování jednotlivých aktérů a zkoumá, čím byly zájmy severských států determinovány na pozadí historických událostí. Celá studie je rámcově ohraničena národotvornou teorií Miroslava Hrocha a zkoumá, zda již v roce 1814 nemělo norské národní hnutí masový charakter a reálné předpoklady stát se nezávislým národem.